

začinjavci

nikola strajnić

MONAH IZ KUPINOVA

Mnogopletena cijevnica
U grudima ti
Olovom pjeska preplavljena

Jezik zemljani
I prsti prašine
Neuhvatljivu sad svirku
Pletu

S večeri samo dubina smjelih
Kad svjetlosti se tminâ
Roje
Dah nas tvoj
Besprsti
Dodiruje

Bone

GRADITELJ KOME JE RUKA ODSJEČENA

Pjesniku Jovici Aćinu

Dok mislim na ruku svoju
Sve dublje
Jezik
Razumijevam

Pjesme su odsječene
Moje

Ali silina zamaha onog
Nebo što iz dlana rastani mi
Tek središte pomjeri sna
U meni

Živê ptice
Iz očiju što
Oprhle su

Nevidljiva samo
Mistrijom od stakla
Sada
Ruka moja
U zamahu beskrajnome
Od svjetlosti same
I suviška sna svilenâ
Hram svoj podiže
Nedostižni

U tišini jezika
Svog

SILANOVA PJESMA

Slovo
Drugi kad rijek ne imadijah svoj
Zavjetni
Svetitelju
U slavu
Kazah
Nišči

Mirno sad pijesci
Niz dlanove mi
Liju

Noć je malena zvijezda
U visini

Pjesan me samo
Uznosnička
Dana
Bezdomi
Srca kad poj me minu
Tihome pridiže trajanju
Bez kraja

ZAČINJAVCI

S tišinom izjednačeni
U jeziku prvotnome
San svoj snite
Bezimeni

Smola noći
U očima vam
Lijer u grlu
Zastrašujući

O bezdani u muku svome
Gline mrklinu nadlijetajući
Nevidljivim nas dahom svojim
Rječite dok kušnje zremo
Jezika vrutku
I svjetlosti prvokaza
Uznosite

VEZILJA

Kamena tišina oka
I cvijet pješćani
Pod jezikom
Nerazumljive sad zборе
Zbore

Svjetlosti prah
U dlanove nam zjena
Pada

Ali mačevi kad klonu dana
A sjeta nadmudri oči nam
I ruke
Prstima sjena
I srcem božurastim od plamena
U jezika nam mrežu
Tiho
Tanane niti
Uvezuješ

SLIJEPI PJEVAČI

Grančica vam
Rašljarska
U stopalima

Štap svjetlosni
Pod jezikom

Ocjel zjena
I kamenje zajedništva
Beskraj u krotku
Pute

Pjesmosluha grančica tek
Vrutku dok se rijeka svija
Bespogledu svjetlost vašu
Svevidi poj
U nigdini neba mrkog
Očitava

dragan
matović

* * *

Jedan simuli koren
u dnu otvaranja
jutra
Ne budi oči
što grozde
i nečujne sluti
svoda
Zato šuti
i slivaj skuti
bosa roso, čokota
i nizi
Biraj mutlja u biti
skrivena kroti
u niti

radioj šajtnac

soba br. 41

ZANOS U MALIM SLOVIMA

TE GA IZVESNI DELOVI GOVORA
OSTAVLJALJU idi po dete, zaboravio
sam dete, ne teraj ga više da maše
ne oblači ga u belo, nestaju mi cigarete
sve se pitam za disanje PODSTICU
DA MISLI DRUGACIJE I OD ONOG
KOJI GOVORI I OD neko izmišlja ove

stvari
neko neobično sporazumevanje je oko nas
za nešto sam nekad govorio da mi je tesno
da mi je smešno SEBE, NAVODNO,

ZNACENJA
SU ZLOUPÖTREBLJENA i sad sam umoran
za

prepirku, puši mi se, donesi dehidriranu
vodu

na dno čaše pada deo grafitne iznutrice
ko još DANAS JE SVE ZBUNJUJUĆE
GLASNO
piše olovkom I ISPREKIDANO a ja sam tu
jedino mi nedostaje dete koje sam poveo
u pozorište, ali, trenutak,
ovo je genijalno
TAMO GDE SAM ZABORAVIO CIGARETE
tamo je sigurno i ono, to znam po
potrebi da mi se puši, NE OKLEVAJ
kad su u pitanju cigarete, požuri

SOBA BR. 41

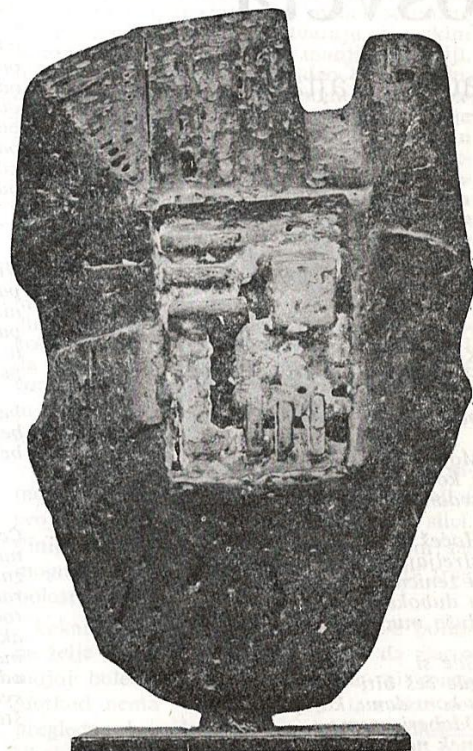
sno, takoreći pohvatani tragovi u vazduhu
i ja ih lepim, trodnevno jelo je jedna ve-
lika smetnja kod mislilaca, zamislio sam
jednom kako na tankom, suvom crevu

držim
sopstveni stomak i puštam ga ko zmaja
al ima onih što vide bolje od mene pa me
čupaju po tom konopcu, stomak taman da
odleti

oni ga povuku dole
i zato ne idem nikud iz ove sobe
gledaj ovu brojku 41
i te dve cifre su kao neki kuhinjski pribor
s ove strane vrata

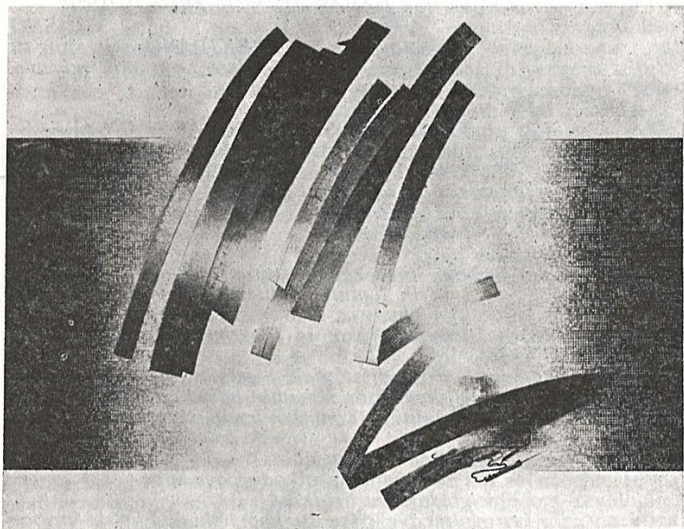
samo
s ove strane vrata je SOBA

dalje je opa-

POBUNA PAKLA

milan mladenović

likovni prilozi na stranama: 7, 22 i 28, crteži milana kešelja

osveta

adem gajtani

Stiže glas:

»Čuvaj se, držimo te na nišanu!«
(Iz beležaka jednog pesnika)

I

Ko si ti?
Hoćeš li me pogledati pravo u oči
očekujući boju očiju
boju straha

Moje su zelene
s korenima sedam puta u zemlji
sedam puta na nebu

Hoćeš li me pogledati ispod trepavica
streljajući me vično
u zenicu
u duboku zenicu
dušo mučna.

Gde si
gde ćeš biti
u kom danu, kojoj zori?
Odaberi vreme
(nek ne bude ni dan ni noć
nego neko drugo vreme)

IV

Ako me sretnoš na putu
nek mi duša i dalje putuje
od hridine do hridine
od kamena do kamena
od talasa do talasa od oko do oka
od munje do groma
od krila ptice do krila albatrosa
od cveta do cveta od usne do usne
od semena do semena
od korena do korena...

V

Nisi se valjda pretvorio u ružu
pa vrebaš mene — leptira
nisi se valjda u krumu
pa vrebaš pčelu
u jagliku
pa vrebaš bubamaru

bejah leptir nije ruža namamila
beja pčela, krunu sam letom očarala
bejah bubamara — jagliku pesmom opila

X

Čemu smrt na spavanju
mogao bi ti i to učiniti
zmija me ne dira, sva sam četiri otvorio
radar pesama radi neprestano
toči rime kao krvna zrnca
ako odvojiš crvene od belih
možeš me odvojiti od pesme
od nade za lepšim svanućima
sve mi više buja pesma
što leči tvoje ludilo...

S albanskog prepevali i preveli:
autor i Risto Vasilevski

KLJUČAONICA

Potomci Kona stanuju u večnosti, prurušeni u Jezik, a Vreme je beskonačni izazov i nedosežni san.
Jezik je ključaonica na vratima kuće u kojoj stanuje Biće.
Proviri kroz Jezik.

Sfairos, Novi Sad, 1977.

KRALJEVSTVO

Svet je kraljevstvo iz koga otputovao je kralj, privučen bitnijim rasporedima u maglotvornim dubinama Beskona.

On je ostavio Smisao utisnut u Bića, ali skriven za krhki domašaj njihove svesti.

Tako lutaju ona, i potučaju se, osuđena da tragaju, i ne dovinu se nikad do suštinskog znanja o njegovom liku.

Sremski Karlovci, 1978.

VELIKI STILISTA

I Bogovi smrtna su bića, i bolna, i sagrešiva.

Svet je nedovršeni rukopis nekog višestruko nadarenog Boga, velikog stiliste, koji žudi za savršeno sažetim izrazom, te u stvaralačkim mukama često precrtava čitave stranice.

Čovek je pravopisna greška u tekstu sveta.

Sremski Karlovci, 1977.

ŽRTVA ZA BOGOVE ZEMLJE

Ti, koji hoćeš neposredno u svetlost, kažnjen budi!
Ne zaboravi žrtvu Bogovima što Zemlja im je stan, jer tek oni isplešće ti zračna krila za let u središte Ognja!

Sremski Karlovci, 1978.

ZA LJUBAV KNEZA TAME

Svemir je haljina koju nosi Boginja Lepote na svome venčanju sa Knezom Tame.

Vazduhoplov Nju Delhi—Atina—Rim, 1978.

PRICA

Ti i ja smo priča koju smišlja neki vrlo nadareni Bog.

Beograd, 1977.

POBUNA PAKLA

Život je pobuna pakla: Pokušaj Duha da se oslobodi tamnice-Zemlje.

Bića su tvorevine prognanog Duha, one u čijem telu on hoće da se vrati u svoju nebesku postojbinu, da prevari Svedržitelja, da sakrije svoj lik.

Sremski Karlovci, 1978.

TESLA — EPITAF

Prodi
Ovim grobljem do kraja
I kod svakog epitafa
Zastani,
Jer svaki od njih je
Život
Sažet na ploči.
Dopusti
Da ti to postane navika,
Ali bez protesta.
A kad ti štap otkaže pomoć
Slomi ga,
Imaćeš dva.
Tvoj spomenik je baš onaj krajnji
I samo njemu ne možeš prići.
O TESLI mogu da kažem:
Život kratak — epitaf dug.

BITI SVOJ

Odlaziti često
U napuštenu građevinu
Sudarati se sa zidovima
Vraćati se
Tražiti sebe
Nositi zavešljaj
Gubiti ga više puta
Pipati providnost srži
Zatim bežati
Bežati
Zatvoriti krug
Biti krvotok
I ruka
U produžetku
Biti smeilište
Ugažena trava
I biti kaktus
Svetlište u pustinji

DVE PESME / rajica / dragičević